

نامه های



منصور هاشمی خراسانی

شماره: ۲۵

موضوع: فرازی از نامه‌ی آن جناب برای یکی از یارانش که در آن او را پند می‌دهد و از همنشین بد برحذر می‌دارد.

بسم الله الرحمن الرحيم

از خداوند پروا کن اگر زیرک هستی؛ چراکه جز احمق از او بی‌پروا نیست. دینش را بشناس و بر طبق آن مشی نما تا بر صراط مستقیم رهسپار باشی. زنه‌ار به حریمش نزدیک نشو و از حدودش تجاوز نکن، مبادا تو را معدوم گردانند. هنگامی که باب گناه گشوده می‌شود و بستر آن پهن می‌گردد، او را یاد کن که تو را می‌بیند و از راهی که رفته‌ای بازگردد. چشمانت را بگشای تا ببینی که جای گناه، از چاه مستراح آلوده‌تر است. پس آن را ترک کن و برو و اگر همنشینت گفت: «به کجا می‌روی؟» بگو: «به سوی عافیت!» چه بسیار لذت کوتاهی که به حسرتی طولانی انجامیده و چه بسیار شهوت‌گذاری که نفرتی ابدی در پی داشته است! مبادا از همنشینت شرم کنی که گناهی را وانهی و از پروردگارت شرم نکنی که آن را مرتکب شوی؛ چراکه این حماقت است! آیا خود را به روغن بیالایی و آتش زنی تا همنشینت ببیند و دستک زند؟! آیا خود را در هاویه بیفکنی تا نگوید که ترسید و نتوانست؟!

هنگامی که می‌گوید: «بیا تا در کمین فلانی بنشینیم و خونس را بر زمین بریزیم؛ چراکه با من بدی کرده و هنگام انتقام است»، از خداوند بترس و با او همراه نشو؛ مبادا در قتل بی‌گناهی شریک شوی، پس تا ابد ملعون گردی و هنگامی که می‌گوید: «بیا تا زنی را از راه برداریم و با او بیامیزیم؛ چراکه من را مال فراوان و چاقوی بڑان است»، از خداوند بترس و با او همراه نشو؛ مبادا فحشا را در زمین بگسترانی، پس بلا را از آسمان فرود آوری و هنگامی که می‌گوید: «بیا تا به خانه‌ی همسایه برآییم و مال او را برداریم؛ چراکه به سفر رفته و دیوار کوتاه است»، از خداوند بترس و با او همراه نشو؛ مبادا شهر را ناامن گردانی و خانه‌ی آباد را ویران نمایی و هنگامی که می‌گوید: «بیا تا شبی بنوشیم و خوش بگذرانیم؛ چراکه نزد من شرابی نیکوست»، از خداوند بترس و با او همراه نشو؛ مبادا نجس گردی و به عربده

و شرارت پردازی و هنگامی که می‌گوید: «بیا تا بنگ بسوزانیم و مخدر استعمال کنیم؛ چراکه سر را سبک می‌دارد و غم را از دل می‌زداید»، از خداوند بترس و با او همراه نشو؛ مبدا معتاد گردی و دنیا و آخرت را به دود بفروشی.

از همنشین بد گریزان باش؛ چراکه تو را بدبخت خواهد کرد. از دهانش آتش می‌جهد و قدم‌هایش به سوی هاویه است. زشتی را می‌آراید و گناه را سهل می‌نماید. از نیکی باز می‌دارد و بر پرهیزکاری می‌خندد. او را از خویش بران، چونانکه سگ ولگرد را می‌رانی. آیا او را وا بگذاری تا تو را بگذرد؟! برای خویش همنشین خوبی پیدا کن که تو را به نیکی امر کند و از بدی باز دارد؛ وگرنه بر تنهایی صبر کن؛ چراکه از همنشین بد داشتن بهتر است.

خوشا به حال کسی که پند برای او سودمند است؛ چراکه او نجات خواهد یافت، اگرچه از درّه‌ی ژرف آویخته باشد و بدا به حال کسی که از پند رویگردان است؛ چراکه او هلاک خواهد شد، اگرچه بر زمین هموار ایستاده باشد.



پایگاه اطلاع‌رسانی رفیق منصور هاشمی خراسانی



پایگاه اطلاع‌رسانی رفیق منصور هاشمی خراسانی حفظه الله تعالى



* لطفاً بر روی لینک مورد نظر خود کلیک کنید.